

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.IV.37.772/2018/5. szám

A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt, a tanács elnöke, Dr. Horváth
Tamás előadó bíró,
Dr. Kiss Árpád Lajos bíró

A felperes: D. V.-, Cs.-, H. Kft.

A felperes képviselője: Strausz Ügyvédi Iroda

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: Dr. Márkus Noémi kamarai jogtanácsos

I. r. alperesi beavatkozó: M. R. V. Kft.

II. r. alperesi beavatkozó: Alperesi beavatkozó 2a

I. és II. r. alperesi beavatkozók képviselője: Dr. képviselő ügyvéd

A per tárgya: vízjogi üzemeltetési engedély

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Székesfehérvári
Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.280/2017/18. számú
ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

4.K.27.280/2017/18. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét elutasítja;

- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 45.000 (negyvenötezer) forint elsőfokú és 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárásban felmerült költséget, továbbá fizessen meg az alperesi beavatkozóknak együttesen 20.000 (húszezer) forint elsőfokú és 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárásban felmerült költséget;
- kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 30.000 (harmincezer) forint kereseti és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Közép-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség a 2012. február 29-én kelt 18754/12. iktatószámú határozatával a felperes részére vízjogi üzemeltetési engedélyt adott arra, hogy a felperes, mint engedélyes Dunaújváros vízellátásának közcélú vízi létesítményeit fenntartsa, használja és üzemeltesse, azzal, hogy a vízi létesítmények helye Dunaújváros közigazgatási területe. A határozat 2.3. „vízelosztás” megnevezésű pontjában rögzítést nyert, hogy Nagyvenyim községnek a vízátadása a község város felőli határában kiépített átadási ponton történik, továbbá a vízátvétel a D. R. V. Zrt. (a továbbiakban: DRV Zrt.) üzemeltetésében lévő regionális ivóvíz távvezetékéről valósul meg.
- [2] Az alperesi oldalon beavatkozók - tehát Nagyvenyim Község Önkormányzata és a M. R. V. Kft. - 2013. május 22. napján vízszolgáltatásra vonatkozó *bérleti-üzemeltetési szerződést* kötöttek, amelynek 1.1. pontjában rögzítették, hogy Nagyvenyim Község Önkormányzata, mint ellátásért felelős üzletrésztársárlással csatlakozott a M. R. V. Kft.-hez, amellyel összefüggésben a 65/2013. (V. 8.) számú határozatát hozta. Ezen határozat értelmében és a felek megállapodása alapján Nagyvenyim település közigazgatási területén legkorábban 2013. július 1. napjától a vízellátást szolgáltatóként a M. R. V. Kft. végzi. A szerződés 3.1. pontja értelmében az önkormányzat megrendelte a Kft.-től, mint szolgáltatótól a víztermelés és kezelés, továbbá a vízelosztás (hálózat) elvégzését. A szerződés 3.1.3. alpontja pedig azt tartalmazta, hogy a M. R. V. Kft. az üzemeltetési jogosultság érdekében köteles megkérni és beszerezni a szükséges vízjogi üzemeltetési engedélyeket.

- [3] A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (a továbbiakban: MEKH) a 2013. augusztus 30. napján meghozott, 1660/2013. számú határozatával az alperesi oldalon beavatkozók közötti bérleti-üzemeltetési szerződést - annak 6.1. pontja kivételével - jóváhagyta.
- [4] A M. R. V. Kft. ezt követően vízjogi üzemeltetési engedély módosításának kiadására irányuló kérelmet nyújtott be Nagyvenyim település ivóvízellátását szolgáló közcélú vízi létesítmények üzemeltetésére vonatkozóan, amely kérelem 2013. szeptember 16-án érkezett a vízügyi hatósághoz. A kérelem mellékletét képezte a Nagyvenyim Község Önkormányzatával 2013. május 22. napján kötött bérleti-üzemeltetési szerződés másolata, valamint a MEKH bérleti-üzemeltetési szerződést jóváhagyó 1660/2013. számú határozata.
- [5] A benyújtott kérelem alapján az elsőfokú vízügyi hatóságnál vízjogi üzemeltetési engedélyezési eljárás indult, tekintettel arra, hogy a Nagyvenyim település vízellátását szolgáló vízi létesítmények vízjogi üzemeltetési engedélye 2012. május 31-én lejárt. A M. R. V. Kft. a vízszolgáltatási tevékenységet, az üzemeltetést ténylegesen 2014. január 2-án vette át a felperestől.
- [6] A Fejér Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság, mint elsőfokú vízügyi hatóság az üzemeltetés feltételeinek ellenőrzését követően a Mezőföldi Regionális Víziközmű Kft. részére a 35700/2225-6/2015.ált. iktatószámú határozatával Nagyvenyim település ivóvíz ellátását szolgáló vízi létesítmények üzemeltetésére vonatkozóan vízjogi üzemeltetési engedélyt adott, szem előtt tartva a közcélú ivó- és tűzvízellátás biztosításának folyamatosságát.
- [7] A felperes az elsőfokú határozat ellen jogorvoslati kérelmet terjesztett elő; a fellebbezés folytán másodfokú vízügyi hatóságként eljáró alperes a 35000/5496-3/2015.ált. iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [8] A felperes bírósági felülvizsgálat iránti kereseti kérelmet terjesztett elő a másodfokú határozat ellen; a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 14.K.27.241/2016. számú közigazgatási perben a 18. számú ítéletével a másodfokú közigazgatási határozatot - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú vízügyi hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.
- [9] A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a hatályon kívül helyező ítélet indokolásában - egyebek mellett - a következő iránymutatást adta a megismételt eljárásra szólóan: „Az új eljárásban az elsőfokú hatóságnak a tényállást részletesen fel kell tárnia, ennek keretében a jelen perbeli alperesi beavatkozói

kérelem megadását befolyásoló valamennyi releváns tény és körülményt fel kell tárnia és a határozatában rögzítenie kell, így ennek keretében különösen meg kell vizsgálnia azt, hogy a felperes és az alperesi beavatkozó között áll-e fenn vízműves kapcsolódó szolgáltatásra vonatkozó visszterhes szerződés, vagyis átadási szerződés, és akár áll fenn, akár nem, ennek mi az indoka, továbbá hogy mindez a jelen perbeli alperesi beavatkozó kérelem elbírálását, továbbá az alperesi beavatkozó által kért engedélyben meghatározandó vízmennyiség biztosíthatóságát befolyásolja-e vagy nem, és... az ezzel kapcsolatos ténybeli és jogi indokait a határozatában rögzítenie kell. Az elsőfokú hatóságnak továbbá vizsgálnia kell a [72/1996. (V. 22.)] Korm. rendelet 5. § (3) bekezdés a) és b) pontjaiban foglaltakat, és az ezekkel kapcsolatos konkrét, a vonatkozó tényeket, valamint ténybeli és jogi indokolást magában foglaló indokolást a határozatában rögzítenie kell, továbbá ha nem volt [72/1996. (V. 22.)] Korm. rendelet 5. § (3) bekezdés b) pontja szerinti próbaüzem, illetve ha ennek eredménye és adatai nem lelhetők fel, akkor próbaüzemet kell tartatnia és annak eredményét és adatait kell vizsgálnia és értékelnie. Ezen iránymutatás jogorvoslat esetén az alperesre megfelelően irányadó."

[10] A Fejér Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság a megismételt elsőfokú közigazgatási eljárás eredményeként meghozott 35700/205-9/2017.ált. számú határozatával (a továbbiakban: elsőfokú határozat) a M. R. V. Kft., mint engedélyes részére vízjogi üzemeltetési engedélyt adott arra, hogy Nagyvenyim település ivóvíz ellátását szolgáló - közcélú - vízilétesítményeket fenntartsa és üzemeltesse. Az üzemeltetés jogcímeként az elsőfokú határozat Alperesi beavatkozó 2a és a M. R. V. Kft. közötti bérleti-üzemeltetési szerződést jelölte meg, a vízilétesítmény helyeként pedig Nagyvenyim település közigazgatási területét.

[11] A felek közötti vízátadási szerződés megkötésére azóta sem került sor, mivel köztük az átadási ár mértéke vonatkozásában jogvita van, annak feloldása érdekében, az átadási szerződés létrehozása végett a M. R. V. Kft. polgári peres eljárást kezdeményezett, amely polgári per a Székesfehérvári Törvényszék előtt 15.G.40.089/2014. szám alatt volt folyamatban.

[12] A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény (a továbbiakban: Vksztv.) 67. §-a nem ír elő szerződéskötési kötelezettséget a felek számára, az átadási szerződés megléte tehát nem feltétele a vízjogi üzemeltetési engedély kiadásának. Ezzel összefüggésben az elsőfokú hatóság hivatkozott a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Vgtv.) vízjogi üzemeltetési engedéllyel kapcsolatos 15. § (4) bekezdésére.

[13] Az elsőfokú határozat ezt követően ismételten utalt a 20504-2/1983. számú vízjogi létesítési engedélyre, rámutatva, hogy az a

próbaüzemeltetésre vonatkozóan nem tartalmazott rendelkezést; ezzel kapcsolatban megállapította, hogy a víziközmű-rendszer 1989. óta vízjogi üzemeltetési engedély alapján folyamatosan és megfelelően üzemelő rendszer, így a jelen eljárásban nem volt szükség a vízjogi engedélyezési eljáráshoz szükséges kérelemről és mellékleteiről szóló 18/1996. (VI. 13.) KHVM rendelet (a továbbiakban: KHVM rendelet) 6. § f) pontja szerinti próbaüzemeltetés eredményét rögzítő adatokra.

[14] Mindezek alapján az elsőfokú hatóság megállapította, hogy a vízjogi üzemeltetési engedély a Vgtv. 28. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a törvény 29. § (1) bekezdésében, valamint a vízgazdálkodási hatósági jogkör gyakorlásáról szóló 72/1996. (V. 22.) kormányrendelet (a továbbiakban: Vhr.) 5. §-ában foglaltakra - került megadásra a M. R. V. Kft., mint engedélyes részére, figyelemmel arra, hogy az ellátásért felelős Alperesi beavatkozó 2a és a M. R. V. Kft. között létrejött és a MEKH 1660/2013. számú határozatával jóváhagyott bérleti-üzemeltetési szerződésen alapul.

[15] A felperes az elsőfokú határozattal szemben fellebbezéssel élt, a másodfokú hatóságként eljáró alperes azonban a 2017. május 2. napján kelt 35000/5092-1/2017. ált. iktatószámú határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta.

[16] Az alperes szintén hivatkozott arra, hogy a KHVM rendelet vízjogi üzemeltetési engedély iránti kérelem tartalmát, illetve mellékleteit meghatározó 6. §-ában nem szerepel olyan előírás, amely szerint a kérelemhez az átadási szerződést is mellékelni kell. Az alperes e körben rögzítette továbbá, hogy mivel a M.R.V. Kft. a KHVM rendelet szerint szükséges mellékleteket az elsőfokú hatóság rendelkezésére bocsátotta, számára a vízjogi üzemeltetési engedély kiadmányozható volt.

[17] Az alperes az elsőfokú hatósággal azonos álláspontra helyezkedett a próbaüzemeltetés kérdésében is; utalt rá, hogy a KHVM rendelet 6. §-a kizárólag abban az esetben írja elő kötelező mellékletként a próbaüzemeltetés eredményét rögzítő adatokat, amennyiben a vízjogi létesítési engedélyben előírásra került a próbaüzem lefolytatása. E tárgyban az alperes idézte a Vhr. 3. §-ának (6), (8) és (9) bekezdéseit, továbbá a KHVM rendelet 6. §-ának f) pontját, rámutatva, hogy ezen jogszabályi rendelkezésekből megállapíthatóan a próbaüzemet minden esetben a vízilétesítményekre vonatkozó vízjogi létesítési engedélyben írja elő a vízügyi hatóság; jelen esetben viszont a vízjogi létesítési engedélyt tartalmazó 20504-2/1983. számú határozatban nem szerepelt próbaüzem megtartására vonatkozó rendelkezés. E körben az alperes rámutatott, hogy a próbaüzemet azért a létesítési engedélyben kell előírni, és azért az üzemeltetés megkezdése előtt kell elvégezni, hogy az üzemeltető az esetleges hibákat, hiányosságokat még a jogszerű

üzemeltetés megkezdése előtt ki tudja javítani. Jelen esetben azonban a vízellátó rendszer az 1980-as évek óta folyamatosan üzemel, így nem szükséges újabb próbaüzemet végezni az ahhoz tartozó vízi létesítményeken.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[18] A felperes keresetében az alperesi közigazgatási határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését, és a hatóság új eljárásra utasítását kérte, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 339. § (1) bekezdése alapján.

[19] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

[20] A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.280/2017/18. számú, 2018. március 13-án kelt ítélete szerint a felperes keresete megalapozott.

[21] Álláspontja szerint a próbaüzemeltetéstől a Vhr. 3. § (9) bekezdésének és 5. § (3) bekezdés b) pontjának kötelező előírásai miatt nem lehetett volna eltekinteni. Emellett pedig az elsőfokú hatóság azért sem negligálhatta volna a próbaüzemeltetés megtartását, mert a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a hatályon kívül helyező ítéletében mindezt előírta a megismételt eljárásra vonatkozóan. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 109. § (4) bekezdése e tárgyban eltérést nem engedő kötelezettséget jelent a közigazgatási hatóságra nézve. Megjegyezte ezzel összefüggésben a bíróság, hogy amennyiben az alperes a hatályon kívül helyező ítéletben megfogalmazott, a megismételt közigazgatási eljárás lefolytatásának mikéntjére vonatkozó utasítással nem értett egyet, úgy lehetősége lett volna arra, hogy a régi Pp. 270. §-a szerinti felülvizsgálati kérelemmel éljen az ítélettel szemben.

[22] A vízáadásra vonatkozó szerződést illetően az elsőfokú bíróság szerint a két víziközműszolgáltató között a Vksz. 2. § 27. pontja és 67. § (1) bekezdés alapján víziközműves kapcsolódó szolgáltatásra vonatkozó, vagyis átadási szerződésnek kellene fennállnia. Ezen szerződést aztán más eljárásban (mint az MEKH-féle víziközmű-szolgáltatói működési engedély iránti eljárás) is be kell nyújtani, vagyis ennek a meglétét igazolni kell.

[23] A bíróság mindezekre tekintettel a régi Pp. 339. § (1) bekezdése alapján - a Ket. 109. § (4) bekezdésére és 121. § (1) bekezdésének f) pontjára is figyelemmel - a keresettel támadott

másodfokú közigazgatási határozatot, mint jogszabálysértőt, az elsőfokú döntésre is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. A megismételt eljárásban - mint ezt a korábban eljáró bíróság már a 14.K.27.24162016/18. számú ítéletben is előírta - próbaüzemeltetést kell tartatni. Tisztázni kell, hogy a próbaüzem eredményére tekintettel a M. R. V. Kft. beavatkozó, a közigazgatási eljárásban engedélyes, által kért engedélyben meghatározandó vízmennyiség biztosítható-e vagy sem; ezen túlmenően abban a kérdésben is állást kell foglalni, hogy az engedély megadása veszélyezteteti-e Dunaújváros Megyei Jogú Város biztonságos vízellátását. Mindezeket követően lesz az elsőfokú hatóság abban a helyzetben, hogy megalapozott döntést hozhasson.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[24] Az ügyben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Kérte a Kúriát az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és a jogszabályoknak megfelelő határozat hozatalára, illetve az elsőfokú bíróság új határozat hozatalára utasítását.

[25] Álláspontja szerint a próbaüzemmel kapcsolatos előírásoknak eleget tett a vízügyi hatóság, mivel megvizsgálta, hogy jelen esetben szükséges-e próbaüzem lefolytatása, és ezt jogszabályi hivatkozásokkal alá is támasztotta. A próbaüzemet minden esetben a vízilétesítményekre vonatkozó vízjogi létesítési engedélyben írja elő a vízügyi hatóság. Jelen esetben a Nagyvenyim vízellátására vonatkozó vízilétesítmények vízjogi létesítési engedélye a 20504-2/1983. számú határozattal került kiadásra. Ez a létesítési engedély nem tartalmazott a próbaüzem megtartására vonatkozó rendelkezéseket.

[26] Az eljárás során figyelembe vették a vízellátottság kérdését. Az elsőfokú határozatban rögzítettek alapján egyértelműen megállapítható, hogy Nagyvenyim vízellátása biztosítottnak tekinthető, és Dunaújváros Megyei Jogú Város ellátásbiztonsága nem veszélyeztetett. A KHVM rendelet 6. §-a határozza meg, hogy a vízjogi üzemeltetési engedély kérelemnek mit kell tartalmazni, illetve ahhoz milyen iratokat kell mellékelni. Az említett jogszabályhely nem tartalmaz olyan előírást, hogy átadási szerződést is mellékelni kellene a vízjogi üzemeltetési engedély kérelemhez.

[27] A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint az alperes figyelmen kívül hagyta az korábbi bírósági iránymutatásban meghatározott kötelezettségeket, amelyek irányadók voltak a lefolytatandó és jelen per tárgyát is képező új eljárásra. Hivatkozott a Vhr. 3. § (9) bekezdésére a próbaüzem kötelező voltát illetően, a Vgt. 29. §

(2) bekezdésére a vízáradási szerződési követelmény létére vonatkozóan. Ez utóbbira álláspontja szerint amúgy sem lehet kötelezni.

[28] Az alperesi beavatkozók az alperesi kérelemhez csatlakozva észrevételt nyújtottak be. Hivatkoztak arra, hogy valójában a szükséges vízmennyiség felperesi oldalon rendelkezésre áll, hiszen maga is a Nagyvenyimbe való szolgáltatásra kért működési engedélyt. Másrészt az elsőfokú bíróság ítéletében túlterjeszkedett a jogszabályon, amikor a próbaüzem kötelező voltát kategorikusan, feltétel nélkül fogalmazta meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

[29] A felülvizsgálati kérelem megalapozott.

[30] Jelen ügyben a felülvizsgálati kérelem alapján a Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a közigazgatási eljárás megismétlésére vonatkozó bírói iránymutatás kötelező ereje miben áll, továbbá alakilag és anyagi jogilag mi annak a tartalma.

[31] Mindenekelőtt az ügy tárgyának tisztázása szükséges anyagi jogi értelemben.

[32] A Vgtv. 28/A. §-ának (1) bekezdése szerint a jogszabály által bejelentéshez kötött tevékenységektől eltekintve vízjogi engedély szükséges a) a vízi munka elvégzéséhez, a vízilétesítmény megépítéséhez és átalakításához (vízjogi létesítési engedély), b) a vízilétesítmény használatbavételéhez és üzemeltetéséhez, a vízhasználathoz (vízjogi üzemeltetési engedély), és c) a vízilétesítmény megszüntetéséhez (megszüntetési engedély).

[33] A Vgtv. 29. § (1) bekezdése előírja, hogy vízjogi engedélyt a vízügyi hatóság az előírt feltételek megléte esetén csak abban az esetben adhat ki, ha a vízilétesítmény, a vízi munka, illetve a vízhasználat: a) nem veszélyezteti a vízkészlet védelméhez fűződő érdekeket; b) megfelel a vízi munkára, a vízilétesítmények megvalósítására, átépítésére és megszüntetésére, valamint üzemeltetésére és a vízhasználatok gyakorlására kiadott vízgazdálkodási, műszaki és biztonsági szabályoknak, a vízháztartás, vízminőség, felszín alatti és felszíni vizek védelmével összefüggő egyéb szabályozásnak. Ugyanezen § (3) bekezdése értelmében pedig új vízjogi engedély csak abban az esetben adható ki, ha az engedélyesek számára az engedélyben meghatározott vízmennyiség biztosítható.

[34] Az ügy közvetlen tárgyat képező, lejáratra tekintettel lefolytatást igénylő, vízjogi üzemeltetési engedély kiadására szóló

eljárásra is érvényes tehát, hogy a kiadandó jogosítás nem veszélyezteti a vízkészlet védelméhez fűződő érdekeket. Ezen érdekek sértetlenségének azonban nem elengedhetetlen feltétele egy meghatározott vízáradási szerződés léte. Elegendő a szerződés létrehozásának lehetségesége, egyebek között a megfelelő vízkészlet-kapacitás rendelkezésre állása útján - a következők szerint.

[35] A Vksztv. 2. § 27. pontja ugyanis a víziközműves kapcsolódó szolgáltatást akként definiálja, hogy az szerződés alapján a víziközmű-szolgáltató által más víziközmű-szolgáltató részére nyújtott ivóvíz-értékesítési vagy szennyvízelvezetési és -tisztítási szolgáltatás.

[36] A Vksztv. 67. § (1) bekezdése kimondja, hogy víziközműves kapcsolódó szolgáltatás visszterhes szerződés (a továbbiakban: átadási szerződés) alapján nyújtható egymással kapcsolatban álló, víziközmű-szolgáltatók által működtetett víziközmű-rendszerek átadási pontján keresztül.

[37] A vízjogi üzemeltetési engedélynek nem feltétele egy meghatározott átadási szerződés megléte. Adott esetben az átadási szerződés létrehozását vagy annak elutasítását célzó jogvita nem ennek a közigazgatási, hanem más (jelen esetben polgári) peres eljárásnak a tárgya.

[38] A vízjogi üzemeltetési engedély így meghatározott hatósági tartalmát illetően kell vizsgálni a továbbiakban az alapeljárás bírói ítéletének hatályát, az alperesnek adott iránymutatását illetően.

[39] A Ket. 109. § (4) bekezdése kimondja, hogy a hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a döntéshozatal során annak megfelelően jár el. A Ket. 109. § (4) bekezdésének sérelmével hozott új döntés a Ket. 121. § (1) bekezdés f) pontja értelmében semmis, ezért a megismételt közigazgatási hatósági eljárás eredményeként hozott új közigazgatási döntéssel szemben kezdeményezett bírósági felülvizsgálat során a Ket. 109. § (4) bekezdésének érvényesülését a bíróság a régi Pp. 336/A. § (1) bekezdésének a) pontja alapján hivatalból köteles vizsgálni.

[40] A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 14.K.27.241/2016/18. számú ítéletében az alperesnek iránymutatást akként adott a megismételt eljárásra nézve, hogy „ha nem volt Korm. rendelet [Vhr.] 5. § (3) bekezdés b) pontja szerinti próbaüzem", (...) „akkor próbaüzemet kell tartatnia”.

[41] A Vhr. 5. § (3) bekezdésének b) pontja értelmében a vízjogi

üzemeltetési engedélyezési eljárásban - egyebek mellett - vizsgálni kell különösen a rendeletben (Vhr.), valamint a létesítési engedélyben meghatározott rendelkezésekre figyelemmel a próbaüzemeltetés eredményét, illetve az erre vonatkozó adatokat. A Vhr. 5. § (3) bekezdésének b) pontja szerinti próbaüzem a létesítéshez szükséges. Létesítési engedély viszont jelen esetben korábban kiadásra került az akkor hatályos jogszabályoknak megfelelően.

[42] A KHVM rendelet 6. §-ának f) pontja akként rendelkezik, hogy a vízjogi üzemeltetés iránti kérelem tartalmazza, illetőleg ahhoz mellékelni kell a vízjogi létesítési engedélyben meghatározott rendelkezésektől függően a próbaüzemeltetés eredményét rögzítő adatokat.

[43] Próbaüzemet tehát a létesítési engedély tartalmától függően kell tartani a vízjogi üzemeltetés iránti engedély megadása feltételeként. Nagyvenyim vízellátására vonatkozó vízilétesítmények vízjogi engedélye viszont nem tartalmazott ilyen rendelkezést, ezért ennek szükségessége jelen eljárásban sem merülhetett föl. Az alperes tehát erre irányuló vizsgálatával és annak alapján kimutatottan a próbaüzem mellőzésével teljesítette az alapeljárásban adott bírói irányutatót.

[44] A jelen felülvizsgálat tárgyát képező elsőfokú bírósági ítélet indokolásában viszont az alapeljárás bírói irányutatójának követését számon kérve jogalap nélkül terjesztette ki annak tartalmát, amikor megállapította, hogy „(a) megismételt eljárásban - amint ezt az akkor eljáró bíróság már a 14.K.27.24162016/18. számú ítéletben is előírta - próbaüzemeltetést kell tartatni.” Sérült ugyanis ezáltal a Vhr. 3. §-ának (9) bekezdése, amelyik előírja, hogy *próbaüzemeltetést kell végezni* [a) a közműves vízellátást szolgáló vízkezelő létesítményeknél, továbbá b) a közműves szennyvíztisztítást, valamint az egyesített vagy elválasztó rendszerű szennyvízelvezetést biztosító létesítményeknél, műveknél, berendezéseknél, ideértve a szennyvíztelepen belüli szennyvíziszap elhelyezést is, c) az a) és b) pontban] *meghatározott létesítményeken túl minden olyan egyéb esetben, amikor a műtárgy, berendezés vagy komplex létesítmény rendeltetésszerű - a jogszabályoknak és a hatósági előírásoknak megfelelő - használhatósága, üzemeltetése, próbaüzem nélkül nem állapítható meg.*

[45] A Kúria osztja az alperesi megállapítást, hogy jelen esetben a rendeltetésszerű üzemeltetés próbaüzem nélkül is igazolható, éppenséggel a fennálló viszonyok működésének tényszerű tapasztalata révén. A vízátvételi szerződés tárgyi feltétele tehát megvan. Márpedig az üzemeltetési engedélyt érintő jelen ügy körébe ennyi és csak ennyi tartozik, figyelemmel az előbbieken kifejtett, az ügy

tárgyára vonatkozó lehatárolással való összefüggésre.

[46] A felperes állítását, hogy a korábbi működési viszonyok megváltoztak volna, egyrészt a szolgáltatás tényszerű folyamatossága alapján, másrészt tekintettel az alperes tényállás feltárására és a felülvizsgálati eljárásban az alperesi beavatkozói észrevételekre, a Kúria nem látja megalapozottnak. Az alperes eleget tett e tekintetben a jogszabály és a megelőző bírósági ítéletben foglaltaknak, ezért ennek további vizsgálata jelen eljárás kapcsolatában nem szükséges.

[47] Az elsőfokú bíróság felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélete ezért a Vhr. 3. § (9) bekezdése, továbbá a Ket. 109. § (4) bekezdése sérelmére vezetett. Mindezekre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság határozatát a régi Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította.

Záró rész

[48] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[49] Az alperesi oldal pernyertességére tekintettel, valamint figyelemmel a régi Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. §-ára és 83. § (1) bekezdésére is, a Kúria a felperest kötelezte az alperes és az alperesi beavatkozók perköltségeinek megfizetésére.

[50] A feljegyzett illeték viselésére vonatkozó rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontján és 50. § (1) bekezdésén, továbbá annak viselése a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapul.

[51] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2019. november 5.

Dr. Balogh Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Horváth Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Kiss Árpád Lajos s.k. bíró